

Judecătoria Drochia
Judecător: V. Zaporozjan
Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza și A. Garbuz

ÎNCHEIERE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sîncu Serghei, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Apărării al RM împotriva lui Sîncu Serghei, privind încasarea cheltuielilor de instruire și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Apărării al RM, casată hotărîrea Judecătoriei Drochia din 26 decembrie 2016, fiind emisă o nouă hotărîre,

a c o n s t a t a t:

La 16 septembrie 2015, Ministerul Apărării al RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîncu Serghei, privind încasarea cheltuielilor de instruire și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a invocat că în anul 2004, Sîncu Serghei a fost admis la studii în cadrul Institutului Militar (actualmente Academia Militară) al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”. În anul 2008 a absolvit Institutul Militar obținînd specialitatea „Inginer licențiat. Transportul auto”.

La 18 noiembrie 2010 pârâtul a încheiat cu comandatul Institutului Militar contractul de îndeplinire a serviciului militar pentru perioada 18 noiembrie 2010 – 18 noiembrie 2015.

Reclamantul a mai precizat că prin ordinul Ministerului Apărării din 13 decembrie 2012, pârâtul a fost trecut în rezervă conform pct. 140 lit. m) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate (la inițiativa personală a militarului), aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 941 din 17 august 2006, iar ulterior prin ordinul comandatului Brigăzii nr. 2 infanterie motorizată nr. 258 din 27 decembrie 2012 a fost exclus din lista nominală a unității și de la toate felurile de asigurare și a fost îndreptat pentru a fi luat la evidență militară în Centrul militar.

Cheltuielile suportate pentru instruirea pârâtului în cadrul Institutului Militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” constituie: pentru perioada 24 iulie 2004 – 31 decembrie 2004 – 10876 lei, pentru anul 2005 – 17430 lei, pentru anul 2006 – 25271 lei, pentru anul 2007 – 34905 lei, pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 05 iulie 2008 – 24334 lei și în total suma de 112 816 lei.

Reclamantul menționează că pe motiv că pârâtul a îndeplinit serviciul militar în Trupele de carabinieri în perioada 04 august 2008 – 04 martie 2010 și în Armata Națională în perioada 18 noiembrie 2010 – 27 decembrie 2012, suma care urmează s-o restituie este proporțională termenului serviciului militar și constituie $112\ 816 \text{ lei} / 60 \text{ luni} \times 16 \text{ luni} = 30\ 084,26 \text{ lei}$.

Pentru instruirea lui Sîncu Serghei au fost cheltuite resurse financiare din bugetul de stat, iar prin refuzul de a îndeplini serviciul militar în conformitate cu obligațiile asumate prin contract, pârâtul a lipsit Ministerul Apărării al RM de un specialist în domeniu.

Solicită reclamantul încasarea din contul lui Sîncu Serghei, în beneficiul Ministerul Apărării al RM suma de 30084,26 lei, în contul recuperării cheltuielilor pentru instruire și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Fălești din 12 noiembrie 2015 s-a dispus strămutarea cauzei civile pentru examinare Judecătoriei Drochia conform competenței jurisdicționale (f.d. 33).

Prin hotărîrea Judecătoriei Drochia din 26 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Apărării al RM împotriva lui Sîncu Serghei, privind încasarea cheltuielilor de instruire și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 95, 100-102).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 17 ianuarie 2017, Ministerul Apărării al RM a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de Ministerul Apărării al RM, casată hotărîrea Judecătoriei Drochia din 26 decembrie 2016, fiind emisă o nouă hotărîre, prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă, dispunîndu-se încasarea din contul lui Sîncu Serghei, în beneficiul Ministerului Apărării al RM a cheltuielilor pentru studii în sumă de 30084,26 lei, 1475,6 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 1579,5 lei – cu titlu de taxă de stat în beneficiul statului (f.d. 124, 125-128).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt întemeiate și care și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele

dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărâre neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 03 august 2017, Sîncu Serghei, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel, nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Bălți, prin care la 07 iulie 2017 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 129), fiind recepționată de către recurent la 12 iunie 2017 (f.d. 131).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 01 septembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă

recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Sîncu Serghei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sîncu Serghei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sîncu Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea